

Mijn kunstwerken worden sterk beïnvloed door de mensen en cultuur om mij heen. Ik leef turbulent en in een dynamische stad, maar ik zoek de rust om mijn avonturen (want zo order ik mijn culturele uitstapjes) te 'processen'. Ik sta open voor de geest die er heerst om op zoek te gaan naar mijn innerlijke rust. Naar ieders innerlijke rust.

Mijn kunst is dus een persoonlijke en tijdsgebonden uiting van de geschiedenis waarin ik leef. Mijn werk is gebaseerd op het emotionele dagelijkse leven. Het zijn persoonlijke aftreksels hiervan met de directheid zoals de aanmatigende en kleurrijke graffiti op de muren. En op deze wijze zou mijn werk ook benaderd kunnen worden. Mijn werkwijze is chaotisch als het werk van Jackson Pollock, springt van de hak op de tak als een aflevering van Star Trek The Next Generation, met elke dag een nieuw avontuur.

Mijn kunst gaat over emotionele onderwerpen waar men niet graag over praat, maar ik denk juist over deze dingen na en maak het openbaar door er een onderzoek naar te doen of er een video van te maken. Het zijn twee uitersten zoals lichaam en geest. Maar ik zoek naar de balans tussen beiden. Het bewust worden van je innerlijke gevoelswereld.

De ongeschreven regel dat er over bepaalde zaken blijkbaar niet gesproken wordt geldt niet voor mij. Je gelukkig voelen en dan nadenken en uitzoeken wat je dan gelukkig maakt, dit plaatsen naast dat wat je ongelukkig maakt. Alle ervaringen zijn bijzonder persoonlijk denk je misschien. Je voelt iets wat niemand heeft?! Maar zelfs de diepste vreemdste kleine emotionele verstoringen waar je je voor schaamt, blijken vaak juist collectieve innerlijke condities te zijn.

Ik leef in het nu, in deze tijd en heb interactie met mensen uit het heden. We praten over persoonlijke belevenissen die zich afspelen. We delen ervaringen. Ik laat me inspireren door de mensen om mij heen. Deze tijd met z'n imposante billboards en nieuwe media en heel veel informatie, vind ik vreselijk en prachtig tegelijk. Tijdelijk, snel, krachtig en informatief. De meeste reclames tot de meeste stand-up comedy teren op oppervlakkige veronderstellingen en daar raak ik door geagiteerd. Als je een film over Basquiat geweldig vind hoor je te blijven zitten en te klappen. Je hoort te doen zoals iedereen doet. Je verliest vrijheid in ruil ervoor dat je geaccepteerd wordt.

Net als Pipilotti Rist bewust is van haar vrouwelijke rol, ben ik bewust van mijn rol als kunstenaar en moet ik iets te melden hebben. Niet als doel 'an sich', maar puur als automatisme. We zijn allemaal verschillend, en ik wil deze verscheidenheid gebruiken om mensen erover te laten nadenken. We hebben niet allemaal dezelfde waarden en normen. Trefwoorden van mijn kunst zijn openheid en kritisch denken. Met een gewaagdheid als die te vinden is in het werk van Marina Abramović. Persoonlijk en gevoelig.

Mijn ervaringen versus de ervaringen van andere mensen daar moet ik iets mee. Ik etaleer mijn kijk op zaken van het hart met een conceptuele kunstzinnige vertaling door de geest.

Kim Engelen/Elvira Eomerovic
Januari 2002